

Sygn. akt IX W 2156/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: st. sekr. sąd. Jolanta Jarmołowicz

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 25 sierpnia 2017 r. sprawy

R. M.

syna P. i H. z domu M.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 29 kwietnia 2017 r., o godz. 17⁰⁰ w O. przy ul. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży 2 piw o łącznej wartości 4,28 zł na szkodę (...) S. A.

- tj. za wykroczenie z art. 119 § 1 kw

ORZEKA:

I. obwinionego **R. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu ustalając, że w chwili jego popełnienia miał on ograniczoną w stopniu znacznym zdolność do pokierowania swoim postępowaniem w rozumieniu przepisu art. 17§ 2 kw i za to na podstawie art. **119 § 1 kw w zw. z art. 17 § 2 kw** skazuje go na **karę 100,- (sto) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

III. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ż. C. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu oraz kwotę 41,40 (czterdzieści jeden 40/100) złotych tytułem zwrotu podatku od towarów i usług od wyżej wymienionego wynagrodzenia.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 kwietnia 2017 r., ok. godz. 17⁰⁰ zastępca kierownika sklepu (...) w O. przy ul. (...) została poinformowana przez pracownika sklepu, że ten spostrzegł znanego mu z widzenia mężczyznę, który miał dokonać kradzieży piwa w tym sklepie poprzez jego wypicie. W związku z tym zaczęła obserwować tego mężczyznę i spostrzegła, że stoi on tyłem do niej i przechyla jakiś napój. Poprosiła pracownika ochrony, aby ten zatrzymał tego mężczyznę aby zaprowadził go

na zaplecze sklepu. Tam okazało się, że w kieszeni trzyma otwartą i upitą puszkę z piwem. Kiedy sprawdzono okolicę w której przebywał wcześniej mężczyzna okazało się, że ujawniono tam dodatkowo pustą puszkę po piwie.

Mężczyzną tym okazał się obwiniony R. M., który stwierdził, że nie ma pieniędzy aby zapłacić za wypite piwo. W związku z tym wezwano patrol Policji, który sporządził dokumentację z interwencji w tej sprawie.

(dowody: częściowo wyjaśnienia obwinionego k. 11, zeznania świadka - E. W. - k. 31, zawiadomienia o popełnieniu wykroczeń - k. 2, płyta (...) k. 4)

W trakcie postępowania pojawiły się wątpliwości, co do stanu zdrowia (...) obwinionego. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego (...). Biegły po przebadaniu obwinionego nie stwierdził u niego choroby psychicznej ani objawów upośledzenia umysłowego, rozpoznał natomiast organiczne zaburzenia osobowości, zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu. Zdaniem biegłego obwiniony jest osobą silnie uzależnioną od alkoholu. Odczuwa okresowo „głód” alkoholowy, W zachowaniu obwinionego brak jest przejawów planowania sprawstwa, zachowanie to miało doraźny charakter związany z uzależnieniem. W ocenie biegłego w czasie popełniania wykroczenia zdolność rozpoznawania znaczenia czynu obwiniony miał zachowaną w pełni, natomiast zdolność do pokierowania postępowaniem była u niego natomiast w znacznym stopniu ograniczona (k 19-21)

Obwiniony R. M. w wyjaśnieniach złożonych jedynie na etapie czynności wyjaśniających wprawdzie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jednak jak wyjaśnił tego dnia miał znajdować się pod silnym wpływem leków psychotropowych. Twierdził, że miał przy sobie 3 złote, wziął piwo, które włożył do koszyka i w kolejce do kasy otworzył je i wypił trochę. Miał zostać wówczas poproszony przez ekspedientkę na zaplecze i mimo, że on chciał zapłacić za to piwo została wezwana Policja.

(wyjaśnienia – k. 11)

Obwiniony prawidłowo wezwany na rozprawę nie stawiał się na nią i nie nadesłał usprawiedliwienia.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia obwinionego zasługują na wiarę jedynie częściowo. Mimo, że obwiniony formalnie przyznał się do winy, to jednak w swoich wyjaśnieniach wskazywał na okoliczności, które miałyby de facto uwalniać go od odpowiedzialności. Analizując nagranie z systemu kamer sklepu (...) stwierdzić należy, że wynika z niego bezspornie, iż obwiniony krążył po sklepie przez kilka minut i w początkowej części nagrania widać, że wyciąga co pewien czas z kieszeni kurtki puszkę, odwraca się tyłem do kamery i wypija jej zawartość. Po pewnym czasie puszkę tę odkłada pod regały. Ok. godz. 17⁰⁴ bierze kolejną puszkę ze stoiska z piwem otwiera ją upija zawartość i krąży dalej po sklepie. Po pewnym czasie w wyniku interwencji pracowników sklepu zostaje zatrzymany przez pracownika ochrony i zaprowadzony na zaplecze. Tym samym z nagrania tego wynika, że obwiniony w ogóle nie miał ze sobą koszyka na zakupy a wzięte ze stoiska piwo chował do kieszeni a następnie odwracając się tyłem do kamery wypijał je ukradkiem

Wskazany wyżej dowód z nagrania kamer monitoringu sklepowego jest dowodem w pełni obiektywnym i pozwala na pewne ustalenia stanu faktycznego. Z dowodem tym łączy się w pełni dowód w postaci zeznań świadka – zastępcy kierownika sklepu w którym doszło do przedmiotowego czynu. Świadek wskazała, że obwiniony już wcześniej dokonywał podobnych czynów na terenie sklepu, a tego dnia wypił w sumie dwa piwa -jedno (...) a drugie (...). Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, bo są spójne, logiczne i uzupełniają zebrane dowody. Kolejnym dowodem, który uzupełnia zebrany materiał dowodowy jest notatka sporządzona przez interwenujących w tej sprawie funkcjonariuszy Policji, która określa rodzaj i wartość piwa, którego konsumpcji dopuścił się obwiniony. Z dowodu tego wynika również, że obwiniony, wbrew temu co deklarował, nie posiadał przy sobie pieniędzy aby uregulować należność za wypite piwo.

Sąd dał wiarę opinii (...). Jest ona jasna, pełna, biegły w sposób wyczerpujący odpowiedział na stawiane przed nim zagadnienia, a swe stanowisko w sposób wyczerpujący i przekonujący uzasadnił.

Wobec powyższych ustaleń, w ocenie Sądu, wina obwinionego nie budzi wątpliwości i została mu udowodniona. Obwiniony R. M. w dniu 24 kwietnia 2017 r. w O. na ul. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży 2 sztuk piwa o łącznej wartości 4,28 zł. na szkodę (...) S. A. Czyn ten wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 kw i z mocy tego przepisu obwiniony został skazany i wymierzono mu karę jak w sentencji wyroku.

Sąd wymierzając obwinionemu karę miał na uwadze okoliczności łagodzące i obciążające leżące po jego stronie. Jako okoliczności łagodzące potraktowano przyznanie się obwinionego do winy, choć ze względu na dotychczasowy sposób życia obwinionego nie może mieć ono decydującego wpływu na złagodzenie kary oraz jego dotychczasową niekaralność.

Okolicznością obciążającą jest natomiast sposób działania obwinionego – działanie z jawnym lekceważeniem obowiązującego porządku prawnego i cudzego mienia.

W § 2 art. 17 Kodeksu wykroczeń ustawodawca zawarł unormowania dotyczące tzw. poczytalności ograniczonej (lub zmniejszonej). Jej przyczyny są takie same jak w przypadku niepoczytalności, lecz inne konsekwencje. Upośledzenie umysłowe, choroba psychiczna lub inne zakłócenie czynności psychicznych ma spowodować nie zniesienie, a ograniczenie w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia czynu lub pokierowania postępowaniem. Stan ten nie powoduje wyłączenia winy, ale zmniejsza jej stopień.

W orzecznictwie utrwalili się poglądy, że stan ograniczonej poczytalności w stopniu określonym w przepisie art. 17 § 2 kw stanowi istotny element strony podmiotowej czynu i musi zawsze znaleźć odzwierciedlenie w opisie czynu przypisanego obwinionemu oraz jego kwalifikacji prawnej. W związku z tym Sąd uzupełnił opis czynu przypisanego obwinionemu.

Wprawdzie przepis wskazany art. 17 § 2 kw przewiduje możliwość zastosowania wobec sprawcy odstąpienia od wymierzenia kary lub środka karnego, jednak Sąd uznał, że obwiniony nie zasługuje na zastosowania wobec niego dobrodziejstwa tej instytucji. Jak wynika z relacji pracownicy sklepu już wcześniej zachowywał się w podobny sposób, lecz z uwagi na niewielką wartość mienia odstępowano od zawiadamiania organów ścigania. Takiego zachowania nie można kłaść wyłącznie na karb choroby na którą cierpi obwiniony. W przypadku gdyby Sąd odstąpił od wymierzenia mu kary obwiniony mógłby potraktować takie rozstrzygnięcie jako swoistą aprobatę dla jego zachowania i wzmocnić w nim poczucie bezkarności.

W tej sytuacji, w ocenie Sądu tylko kara grzywny w niewygórowanej wysokości będzie karą, która może w jakikolwiek sposób wpłynąć na obwinionego i przede wszystkim powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych kradzieży.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu kara wymierzona obwinionemu jest adekwatna do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości jego czynu.

Wobec sytuacji materialnej i rodzinnej obwinionego Sąd zwolnił go od kosztów postępowania i opłaty.

O kosztach obrony wykonywanej z urzędu Sąd orzekł zgodnie z art.16 ust.2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz.124 z późn. zm.) oraz mając na uwadze stawki wynagrodzenia określone w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1801)